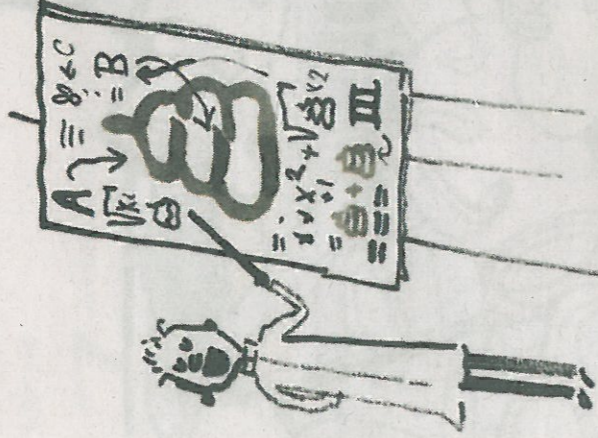

Wildplassers, neuspeuteraars, knetterende scheten, snotneuzen, zweetkakies... Hoe vies wil je het hebben? Nog viezer? Dat kan. Pas verschenen: 'Lekker Vies' - ondertitel 'Nu nog viezer' - van jeugdboekenschrijfster Ditte Merle uit Landgraaf. Om mee te lachen, om van te griezelen. En allebei mag ook.

Ditte Merle: „Lekker vies' gaat over alles wat via gaatjes uit ons lichaam naar buiten komt.”

foto Bas Quaedvlieg

door Guus Urlings

Het is haar favoriete boek, ja. Ditte Merle (1951, Amsterdam, sinds 1994 thuis in Landgraaf) heeft er niet lang over na te denken.

Hoewel ze voor *Wild verliefd - alles over liefde en seks bij dieren* - vorig jaar zowel de Gouden Uil Jeugdliteratuurprijs als een Zilveren Griffel kreeg, heeft *Lekker Vies*, verschenen in 1998, toch een ereplaats in haar omvangrijke oeuvre.

Het boek was van meet af aan een succes, beleefde negen herdrukken - „Er zijn er meer dan vijftienduizend van verkocht. Voor een kinderboek is dat toch wel bijzonder.” - en is, hoewel al een jaar of zes uitverkoop, nog steeds erg populair. Goed nieuws voor de fans die het nog niet in hun boekenkast hebben staan: er ligt nu een (compleet herziene en aangevulde) nieuwe uitgave van *Lekker vies* in de boekwinkels.

„Ik heb het boek destijds met heel veel plezier gemaakt. En ik ben ook erg blij dat het nu opnieuw wordt uitgegeven. Met nieuwe tekeningen, prachtig werk van Georgien Overwater, aangevuld met tientallen nieuwe 'lekker vieze' weetjes - vandaar de ondertitel *Nu nog viezer* - die ik heb verzameld in het kader van mijn studie in de *viesologie*”, lacht

Het leuke van 'LEKKER VIEZE' dingen

ze. Wat is toch die fascinatie met vieze dingen, met boeren, spugen, poepen?

„Kinderen vragen me dat ook vaak: waarom schrijft u over zulke vieze dingen?

Dan vraag ik: hoezo? Vinden jullie je eigen lichaam dan vies? Ik vind het menselijk lichaam, hoe het allemaal werkt, juist hartstikke interessant. Waarom zweet ik als ik sport, waarom komt er dan water uit mijn vel? Waarom zit er smeer in mijn oren? Dat maakt me nieuwsgierig. Daar wil ik dan het fijne van weten. En dat probeer ik dan in eenvoudige bewoordingen op een luchtige manier en met sprekende voorbeelden uit te leggen.”

Lekker vies gaat eigenlijk, zegt ze, over alles wat via gaatjes uit ons lichaam naar buiten komt. „En dat is toch nog wel een beetje taboe. Tijdens de voorbereidingen van het boek heb ik veel onderzoek gedaan, veel met mensen gesproken ook. Met volwassenen, voor-

al. Ik vroeg iedereen naar zijn keutels, wratten, stinkluchties. Dan zie je dat ze in het begin toch vaak gek staan te kijken als je zo'n onderwerp ter sprake brengt. Ze beginnen te blozen, te slikken, zenuwachtig te kuchen... Maar als ze eenmaal aan het praten zijn, houden ze ook niet meer op. Alsof ze opgelucht zijn dat ze gewoon over dit soort dingen kunnen praten.”

Kinderen reageren ook altijd een beetje dubbel op de onderwerpen die in *Lekker vies* aan de orde komen. Ditte Merle komt regelmatig op scholen om op haar eigen manier te vertellen over haar favoriete onderwerp: de natuur. Inclusief de menselijke natuur.

„Aan de ene kant merk je dat ze het vies vinden als je het hebt over pies, kots, snot. Maar tegelijkertijd vinden ze het ook spannend en interessant en vaak om te lachen. Als ik zo'n klas binnenkom, is het eerste dat ze vragen: heeft u *Lekker vies* meegenomen? Nou ja, dat heb ik dus altijd bij me. Maar ik bevaar het wel voor het laatst. Als je meteen over *Lekker vies* begint, kun je de rest van de tijd niets meer met die kinderen.”

Geen wonder, want Ditte Merle is een geboren verteller, zowel op papier als 'live'. Met haar verhalen krijgt ze een schoolklas moeiteloos op haar hand. „En ik heb mijn *Lekker vies*-tasje”, zegt ze.

Even demonstreren? Ze grijpt een zakdoek, snottert zeer luidruchtig, en tovert een griezelig echte centimeters lange groene snotpe-

gel uit haar neus. Ja, dat wil wel werken... Net als de plak nepkots. En de nepwrat. „Die moet natuurlijk meteen op iemand neus geplakt worden. Tja, en als dan achter in de klas een juf zit die het gedoe met een uitgestrekte blik ziet en een wat afkeurende blik zit te bekijken...”

Lekker vies - *Nu nog viezer* staat weer bomvol anekdotes en weetjes waar kinderen - maar ook volwassenen die nog iets van het kind in hun ziel bewaard hebben - dol op zijn. Dat haringen in een school's nachts met elkaar 'praten' in snelle, knetterende scheetjes, bijvoorbeeld. Of hoe het komt dat vrouwen veel minder last hebben van navelpluis dan mannen. Of hoe je op tientallen verschillende manieren - met *Darmstadfaxen*. - kunt zeggen dat je hoognodig een grote boodschap moet. Of wat de hardste boer is die ooit werd 'gemeten'. En recepten voor het maken van een nepdrol of groene slijmsoep. En... Enfin, lees het boek maar.

Nog een aardig nieuwtje: *Lekker vies* wordt vanaf nu ook interactief, via de website www.viesologie.nl. Ditte Merle: „Er staat nu een eerdere vragenlijst op, een onderzoek naar scheten. Hoeveel scheten laat je per dag? Is er verschil tussen jongens- en meisjescheten? Wat doe je als je een scheet hebt gelaten: blozen, iemand anders de schuld geven? Van die dingen. En dat is nog maar het begin. Ik wil via die website nog veel meer onderzoek doen op het gebied van de *viesologie*. Want het blijft een fascinerend onderwerp.”

Lekker vies - Nu nog viezer.

Auteur: Ditte Merle.

Uitgever: The House of Books

(www.thehouseofbooks.com).

ISBN 9789044331103.

Prijs 16,95 euro.

illustraties Georgien Overwater